

Ölülerin Yasası Yarım Bırakmaktır Ardındakileri

– ADEM EFİLOĞLU · 17 Ocak 2011

Zamana bilenen bütün keskin anıları öldürdüm
Sıktığım şerbetinden içtim nektarını
Elim
Yüreğim
Dudaklarım kan.

Bendim bir zamanlar
Hüznüme bulaşan zamanla başkalaştım
Küsmüş gözlerinde öldüm
Bir ayağım mezara denk
Hep öyle kaldım.

Adım geçmemişti çıkmaz sokağından
Yazmadı eski gazete kupürleri
Var say ki ben hiç olmadım
Tek satır şiirin içinde gizli özne
Mühim de değil.

Haramiler keserdi sadece yollarımı
Kim bilirdi ki ben , hep gözyaşı hep kederle
Dilimizde palazlanmış acı cümlelerle
Boşluğa çekerken bizi aşk
Yabancıdır
Menziline ısmarlanmış çocuk gülüşünde ki sevince.

Hangi yalanlar sarmıştır bizi
Susmadık mı saklandığımız leyl içinde
İçimize akıttık zehirleri
Geceden kalma bir kaç ayyaş cümlede
Ölümde demledik aşkı ve bizi.

Salındım önünde duramadığım dalgalarda
Bıraktım kendimi çöl fırtınalarına
Görmedim gözlerime dolan kum tanelerini
Körmüşüm.

Derin ayrılıkların çağrısıdır duyduğun
Salası verilen benimdir musalla taşında
Merhumu nasıl bilirdiniz sorularına mazhar.

Bilirdim ya
Ölülerin yasası yarım bırakmaktır ardındakileri..
Diğer yarım
elveda.

LEYL:Karanlıkta yanan ufacık bi umut ışığı.

adem efiloğlu/ bir garip ademoğlu